

“मीठे बच्चे- तिमी यहाँ यादमा रहेर पाप दग्ध गर्नको लागि आएका छौ। त्यसैले बुद्धियोग निष्फल नजाओस्, यस कुराको पूरा ध्यान राख।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ सूक्ष्म विकारले पनि अन्त्यमा कठिनाई खडा गरिदिन्छ?

उत्तर:- यदि सूक्ष्ममा पनि लालचको विकार छ, कुनै कुरा लालचको कारण जम्मा गरेर आफ्नो पासमा राख्यौ भने त्यही अन्त्यमा कठिनाईको रूपमा याद आउँछ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! आफ्नो पासमा केही पनि नराख। तिमीले सबै संकल्पलाई समेटेर बाबाको यादमा रहने बानी बसाल्नुपर्छ, त्यसैले देही-अभिमानि बन्ने अभ्यास गर।

ओम् शान्ति। बच्चाहरुलाई दिनहुँ याद दिलाउनु हुन्छ- देही-अभिमानि बन किनकि बुद्धि यता-उता जान्छ। अज्ञान कालमा पनि कथा वार्ता सुन्दा बुद्धि बाहिर भट्किन्छ। यहाँ पनि भट्किन्छ, त्यसैले सधैं भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानि बन। उनीहरु त भन्छन्- हामी जे भन्छौं त्यसमा ध्यान देऊ, धारण गर। शास्त्रले जे भन्छ त्यो वचन ध्यानमा राख। यहाँ त बाबा आत्माहरुलाई सम्झाउनु हुन्छ- तिमीहरु सबै विद्यार्थी देही-अभिमानि भएर बस। शिवबाबा आउनु हुन्छ पढाउनको लागि। यस्तो कुनै कलेज छैन, जहाँ सम्झिऊन्- शिवबाबा पढाउन आउनु हुन्छ। यस्तो स्कूल हुनुपर्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा। विद्यार्थी बसेका छन् र यो पनि सम्झन्छन्- परमपिता परमात्मा आउनु हुन्छ हामीलाई पढाउन। शिवबाबा आउनु हुन्छ हामीलाई पढाउन। पहिलो-पहिलो कुरा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीहरुलाई पावन बन्नु छ, त्यसैले म एकलाई याद गर तर मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ, त्यसैले बाबा खबरदार गर्नुहुन्छ। कसैलाई सम्झाउनु छ भने पनि पहिलो मुख्य कुरा सम्झाऊ- भगवान को हुनुहुन्छ? भगवान जो पतित-पावन दुःख-हर्ता सुख-कर्ता हुनुहुन्छ, उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? उहाँलाई याद त सबैले गर्छन्। जब कुनै आपत्ति आउँछ भने भन्छन् हे भगवान दया गर्नुहोस्। कसैलाई बचाउनु छ भने पनि भन्छन्- हे भगवान, ओ गड हामीलाई दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस्। दुःख त सबैलाई छ। यो त राम्रोसँग थाहा छ- सत्ययुगलाई सुखधाम भनिन्छ, कलियुगलाई दुःखधाम भनिन्छ। यो बच्चाहरुले जानेका छन् फेरि पनि मायाले भुलाइदिन्छ। यो यादमा बसाउने चलन पनि ड्रामामा छ किनकि धेरै छन् जसले सारा दिन याद गर्दैनन्, एक मिनेट पनि याद गर्दैनन् फेरि याद दिलाउनको लागि यहाँ बसाइन्छ। पक्का बन्न भनेर याद गर्ने युक्ति बताइन्छ। बाबाको यादद्वारा नै हामी सतोप्रधान बन्न छ। बाबाले सतोप्रधान बन्ने फस्टक्लास रियल युक्ति बताउनु भएको छ। पतित-पावन त एकै हुनुहुन्छ, उहाँ आएर युक्ति बताउनु हुन्छ। यहाँ तिमी बच्चाहरु शान्तिमा तब बस्छौ जब बाबासँग योग हुन्छ। यदि बुद्धिको योग यता-उता जान्छ भने शान्तिमा छैनौ, मतलब अशान्त छौ। जति समय यता-उता बुद्धियोग गयो, त्यो निष्फल भयो किनकि पाप त काटिदैन। दुनियाँले यो जानेका छैनन्- पाप कसरी काटिन्छ! यो धेरै सूक्ष्म कुरा छ। बाबाले भन्नुभएको छ, मेरो यादमा बस, जबसम्म यादको तार जुटिरहन्छ, त्यति समय सफल भयो। थोरै पनि बुद्धि यता-उता गयो भने त्यो समय व्यर्थ गयो, निष्फल भयो। बाबाको निर्देशन छ नि- मलाई याद गर, यदि याद गरेनौ भने निष्फल भयो। यसबाट के हुन्छ? तिमीहरु छिटै सतोप्रधान बनेनौ भने फेरि आदत पर्नेछ- यो भइरहन्छ। आत्माले यस जन्मको पापलाई त जान्दछ। हुन त कसैले भन्छन्- हामीलाई याद छैन, तर बाबा भन्नुहुन्छ- ३-४ वर्षदेखि लिएर सबै कुरा याद रहन्छ। सुरुमा यति पाप हुँदैन, जति पछि हुन्छ। दिन-प्रतिदिन आँखा विकारी बन्दै जान्छन्, त्रेतामा दुई कला कम हुन्छ। चन्द्रमाको २ कला कसरी कम हुन्छ? बिस्तारै-बिस्तारै कम हुँदै जान्छ फेरि १६ कला सम्पूर्ण पनि चन्द्रमालाई भनिन्छ, सूर्यलाई भनिदैन। चन्द्रमाको एक मासको कुरा, यो फेरि हो कल्पको कुरा। दिन-प्रतिदिन तल उत्रिदै जान्छन्। फेरि यादको यात्राद्वारा माथि चढ्न सक्छन्। त्यसपछि आवश्यक हुँदैन जसकारण याद गरेर माथि चढौं। सत्ययुगपछि फेरि उत्रिनु छ। सत्ययुगमा पनि याद गर्ने हो भने त तल झर्ने थिएनौ। ड्रामा अनुसार उत्रिनु नै छ, त्यसैले याद नै गर्दैनौ। उत्रिनु पनि अवश्य पर्छ फेरि याद गर्ने उपाय बाबाले नै बताउनु हुन्छ किनकि माथि जानु छ। संगममा नै आएर बाबाले सिकाउनु हुन्छ- अब चढ्ती कला सुरु हुन्छ। हामीलाई फेरि आफ्नो सुखधाममा जानु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अब सुखधाममा जानु नै छ भने मलाई याद गर। यादद्वारा तिमी आत्मा सतोप्रधान बन्छ।

तिमीहरू दुनियाँ भन्दा भिन्न छौ, वैकुण्ठ दुनियाँ भन्दा बिलकुल अनौठो छ। वैकुण्ठ थियो, अहिले छैन। कल्पको आयु लामो गरिदिएको कारण भलेका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई त वैकुण्ठ धेरै नजिक देख्नमा आउँछ। बाँकी थोरै समय छ। यादको यात्रामा नै कमी छ, त्यसैले सम्झन्छन् अझै समय छ। यादको यात्रा जति हुनु पर्ने हो त्यति छैन। तिमीले सन्देश पुर्याउँछौ ड्रामा योजना अनुसार। कसैलाई सन्देश दिएनौ मतलब सेवा गरेनौ। सारा दुनियाँमा सन्देश पुर्याउनु छ— बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। गीता पढ्नेले जानेका छन्, एउटै गीताशास्त्र छ, जसमा यो महावाक्य छ। तर त्यसमा कृष्ण भगवानुवाच लेखिदिएका छन्, त्यसैले याद कसलाई गर्ने? गर्न त शिवको भक्ति गर्छन् तर यथार्थ ज्ञान छैन जसकारण श्रीमत अनुसार चलून्। अहिले तिमीहरूलाई मिल्छ ईश्वरीय मत, यो भन्दा पहिला थियो मानव मत। दुवैमा रात-दिनको फरक छ। मानव मतले भन्छ— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। ईश्वरीय मतले भन्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु स्वर्गको स्थापना गर्न, त्यसैले अवश्य यो नर्क हो। यहाँ ५ विकार सबैमा प्रवेश छन्। विकारी दुनियाँ छ तब त म आउँछु निर्विकारी बनाउनको लागि। जो ईश्वरका बच्चाहरू बन्छन् उनीहरूको पासमा विकार त हुन सक्दैन। रावणको चित्र १० टाउका भएको देखाउँछन्। कहिल्यै कसैले भन्न सकेनन्— रावण सृष्टि निर्विकारी थियो। तिमीलाई थाहा छ— अहिले रावण राज्य हो, सबैमा ५ विकार छन्। सत्ययुगमा हुन्छ रामराज्य, कुनै पनि विकार हुँदैन। अहिले मनुष्य कति दुःखी छन्। शरीरलाई कति दुःख हुन्छ, यो हो दुःखधाम, सुखधाममा त शारीरिक दुःख पनि हुँदैन। यहाँ त कति हस्पिटलले भरिएको छ, यसलाई स्वर्ग भन्नु पनि ठूलो भूल हो। त्यसैले बुझेर अरूलाई बुझाउनु छ, त्यो पढाइ कसैलाई बुझाउनको लागि होइन। परीक्षा पास गर्यो अनि नोकरीमा गयो। यहाँ त तिमीहरूले सबैलाई सन्देश दिनु छ। केवल एक बाबाले कहाँ दिनु हुन्छ र! जो धेरै होसियार छन् उनीहरूलाई टिचर भनिन्छ, कम होसियार छन् भने उनीहरूलाई विद्यार्थी भनिन्छ। तिमीहरू सबैले सन्देश दिनु छ, सोध्नु छ भगवानलाई चिन्नु भएको छ? उहाँ त सबैको पिता हुनुहुन्छ। त्यसैले मुख्य कुरा हो बाबाको परिचय दिनु किनकि कसैले चिनेका छैनन्। उच्च भन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ, सारा विश्वलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। सारा विश्व पावन थियो, जसमा भारतवर्ष थियो। अरू कुनै धर्मकाले भन्न सक्दैन— हामी नयाँ दुनियाँमा आएका छौं। उनीहरूले त सम्झन्छन्— हामी भन्दा अघि कोही थिए र गए। क्राइस्ट पनि अवश्य कसैमा आउँछन्। उनका अगाडि अवश्य कोही थिए। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— म यस ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्छु। यो पनि कसैले मान्दैनन्— ब्रह्माको तनमा आउनु हुन्छ। अरे, ब्राह्मण त अवश्य चाहिन्छ। ब्राह्मण कहाँबाट आउँछन्। अवश्य ब्रह्माद्वारा नै आउँछन् नि। ब्रह्माको कहिल्यै पिता सुनेका छौ? उहाँ हुनुहुन्छ ग्रेट-ग्रेट ग्राण्ड फादर। उहाँको साकार पिता कोही छैन। ब्रह्माको साकार पिता को? कसैले बताउन सक्दैन। ब्रह्मा भनेर त गायन गरिएको छ। प्रजापिता पनि छन्। जसरी निराकार शिवबाबा भन्नुहुन्छ— उहाँको पिता बताउनुहोस्? फेरि साकार प्रजापिता ब्रह्माको पिता बताउनुहोस्? शिवबाबा त कसैबाट एडाप्ट गरिएको होइन। यी एडाप्ट गरिएका हुन्। विष्णुलाई शिवबाबाले एडाप्ट गर्नुभएको हो, यस्तो भनिदैन। यो त तिमीलाई थाहा छ— ब्रह्मा सो विष्णु बन्छन्। एडाप्ट त भएनन्। शंकरको लागि पनि बताइएको छ, उनको कुनै पार्ट छैन। ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा यो ८४ को चक्र हो। शंकर फेरि कहाँबाट आए। उनको रचना कहाँ छ। बाबाको त रचना छ, उहाँ सबै आत्माहरूको बाबा हुनुहुन्छ र ब्रह्माका रचना हुन् सबै मनुष्य। शंकरको रचना कहाँ छ? शंकरद्वारा कुनै मनुष्य दुनियाँ रचिदैन। बाबा आएर यो सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ फेरि पनि बच्चाहरूले घरी-घरी भुल्छन्। हरेकको बुद्धि नम्बरवार छ नि। जति बुद्धि त्यति टिचरको पढाइ धारण गर्न सक्छौ। यो हो बेहदको पढाइ। पढाइ अनुसार नै नम्बरवार पद पाउँछन्। हुन त पढाइ एउटै छ मनुष्यबाट देवता बन्ने तर डिनायस्टी बन्छ नि। यो पनि बुद्धिमा आउनु पर्छ— मैले कुनचाहिँ पद पाउने छु? राजा बन्नु त मेहनतको काम हो। राजाहरूको पासमा दास-दासी पनि चाहिन्छन्। दास-दासी को बन्छ, यो पनि तिमीले बुझ्न सक्छौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार हरेकलाई दासीहरू मिल्छन्। त्यसैले यस्तो पढ्नु छैन जसकारण दास-दासी बन्नु परोस्। पुरुषार्थ गर्नु छ उच्च बन्ने।

सच्चा शान्ति बाबाको यादमा छ, थोरै पनि बुद्धि यता-उता गयो भने समय व्यर्थ हुन्छ। कमाइ कम हुन्छ। सतोप्रधान बन्न सक्दैनौ। यो पनि सम्झाइएको छ— हातद्वारा काम गरिराख, दिलले बाबालाई याद गर। शरीरलाई स्वस्थ राख्नको लागि घुम्नु फिर्नु, गरे पनि बुद्धिमा बाबाको याद रहोस्। यदि साथमा कोही छ भने फाल्नु कुरा गर्नु छैन। यो त हरेकको दिलले गवाही दिन्छ। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— यस्तो अवस्थामा चक्कर लगाऊ, जसरी पादरीहरू एकदम शान्तिमा जान्छन्। तिमीहरू ज्ञानको कुरा सारा समय त गर्दैनौ, त्यसैले शान्तिमा रहेर शिवबाबाको यादमा दौडी लगाउनु पर्छ। जसरी खाने समय बाबा भन्नुहुन्छ— यादमा बसेर खाऊ, आफ्नो चार्ट हेर। बाबाले आफ्नो बताउँछन्— म भुल्छु। कोसिस गर्छु, बाबालाई भन्छु— बाबा म पूरा समय यादमा

रहन्छु। हजुरले मेरो खोकी बन्द गरिदिनु होस्। सुगर कम गरिदिनु होस्। आफूसँग जुन मेहनत गर्छु, त्यो बताउँछु। तर म स्वयं नै भुल्छु भने खोकी कसरी कम हुन्छ। जुन कुरा बाबासँग गर्छु, त्यो सही सुनाउँछु। बाबाले बच्चाहरूलाई बताउँछन्, तर बच्चाहरूले बाबालाई सुनाउँदैनन्, लाज लाग्छ। झाडु लगाउँदा पनि, खाना बनाउँदा पनि शिवबाबाको यादमा बनायौं भने तागत आउँछ। यो पनि युक्ति चाहिन्छ, यसमा तिम्रो नै कल्याण हुन्छ फेरि तिम्रो यादमा बस्यौं भने अरूलाई पनि आकर्षण हुन्छ। एक अर्कामा आकर्षण त हुन्छ नि। जति तिम्रो धेरै यादमा रहन्छौं त्यति गहिरो सन्नाटा छाउँछ। ड्रामा अनुसार एक अर्काको प्रभाव पर्छ। यादको यात्रा त धेरै कल्याणकारी छ, यसमा झुटो बोल्ने आवश्यकता छैन। सच्चा बाबाका बच्चा हौं त्यसैले सच्चा भएर चल। बच्चाहरूलाई सबै कुरा मिल्छ। विश्वको बादशाही मिल्छ भने फेरि लोभ गरेर १०-२० साडीहरू किन जम्मा गर्छौं। यदि धेरै चीज जम्मा गरिरहन्छौं भने मर्ने समयमा पनि याद आउने छ। त्यसैले उपमा दिइन्छ- स्त्रीले उनलाई भनिन् लट्ठी पनि छोडिदिनुहोस्, नत्र यो पनि याद आउने छ। केही पनि याद रहनु हुँदैन। नत्र आफैँलाई समस्या हुन्छ। झुटो बोल्नाले सय गुणा पाप चढ्छ। शिवबाबाको भण्डारा सदैव भरपुर रहन्छ, धेरै राख्ने पनि आवश्यक के छ र। जसको चोरी हुन्छ उसलाई सबै कुरा दिइन्छ। तिम्रो बच्चाहरूलाई बाबाबाट राजाई मिल्छ भने के कपडा आदि नमिल्ला। केवल फाल्नु खर्च गर्नु हुँदैन किनकि अबलाहरूले नै मदत गर्छन् स्वर्गको स्थापनामा। उनीहरूको पैसा यतिकै बर्बाद पनि गर्नु हुँदैन। उनीहरूले तिम्रो पालना गर्छन् भने तिम्रो काम हो उनीहरूलाई पालना गर्नु। नत्र सय गुणा पाप शिरमा चढ्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाको यादमा बस्दा अलिकति पनि बुद्धि यता-उता भट्किनु हुँदैन। सदा कमाइ जम्मा भइरहोस्। याद यस्तो होस् जसद्वारा सन्नाटा छाओस्।

२) शरीरलाई स्वस्थ राख्नको लागि घुम्न फिर्न जाँदा आपसमा परचिन्तन गर्नु हुँदैन। जिब्रोलाई शान्त राखेर बाबालाई याद गर्ने रेस गर्नु छ। भोजन पनि बाबाको यादमा खानु छ।

वरदान:- सम्बन्ध - सम्पर्कमा सन्तुष्टताको विशेषताद्वारा मालामा उनिने सन्तुष्टमणी भव संगमयुग सन्तुष्टताको युग हो। जो स्वयंसँग पनि सन्तुष्ट छ र सम्बन्ध-सम्पर्कमा पनि सदा सन्तुष्ट रहन्छ वा सन्तुष्ट गर्छ ऊ नै मालामा उनिन्छ किनकि माला सम्बन्धले बन्छ। यदि दानाको दानासँग सम्पर्क हुँदैन भने माला बन्दैन। त्यसैले सन्तुष्टमणी बनेर सदा सन्तुष्ट रहेर सबैलाई सन्तुष्ट गर। परिवारको अर्थ नै हो सन्तुष्ट रहनु र सन्तुष्ट गर्नु। कुनै पनि प्रकारको खिटपिट नहोस्।

स्लोगन:- विघ्नहरूको काम हो आउनु र तिम्रो काम हो विघ्न-विनाशक बन्नु।